

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№16/08.01.2020

Варненски апелативен съд, гражданско отделение, в закрито съдебно заседание на 08.01.2020г., в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛЕН СЛАВОВ
ЧЛЕНОВЕ: ДИАНА ДЖАМБАЗОВА
МАРИЯ МАРИНОВА

като разгледа докладваното от съдия М.Маринова в.ч.гр.д. №1/20г. по описа на ВАпС, гр.о., за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.274 и сл. от ГПК.Образувано по подадена частна жалба от Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, представлявана от Д.С. - държавен инспектор в ТД на КПКОНПИ В., против определение №618/07.10.2019г., постановено по гр.д. №82/19г. по описа на ШОС, гр.о., с което е спряно производството по делото до произнасянето на Съда на Европейския съюз по преюдициалното запитване, отправено с определение от 23.03.2018г. по гр. №3406/2016г. на Софийски градски съд, по което е образувано дело С-234/18, и до произнасянето на Съда на Европейския съюз по преюдициалното запитване, отправено с определение от 02.04.2019г. по гр.д. №704/2017г. на Софийски градски съд, по което е образувано дело С-319/19.

В жалбата се твърди, че определение е неправилно по изложените в същата подробни съображения. Претендира се да бъде отменено и делото върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по същото.

Въззиваемите Н.М.Н., С.К.Н. и Т.Н.Н. в депозирания отговор по частната жалба в срока по чл.276, ал.1 от ГПК чрез процесуалния си представител адв. А.Ч. поддържат становище за нейната неоснователност и молят обжалваното определение да бъде потвърдено. Претендират присъждане на разноски.

Съдът приема, че частната жалба, с която е сезиран, е недопустима, предвид следното.

Производството по гр.д. №82/19г. по описа на ШОС, гр.о. е образувано по предявения от КПКОНПИ против Н.М.Н., С.К.Н. и Т.Н.Н. иск с пр. осн. чл.153 от ЗПКОНПИ, вр. §5, ал.2 от ПЗР на ЗПКОНПИ с цена на иска 965 498, 68лв. за отнемане от тях в полза на държавата на посоченото в исковата молба незаконно придобито имущество - ½ ид.ч. от недвижим имот и парични суми.

Спирането на производството по делото на ШОС не е на някое от основанията, предвидени в нормата на чл.229, ал.1 от ГПК, а на осн. чл.631, ал.1, изр.1 от ГПК с оглед висящите дела пред СЕС по отправени от друг национален съд преюдициални запитвания, касаещи приложимия по делото материален закон, и с оглед действието на решението на СЕС по преюдициалното запитване, уредено с нормата на чл.633 от ГПК.

В този смисъл макар и поставените в преюдициални запитвания въпроси да са от значение за правилното решаване на конкретен правен спор, решението на СЕС не е преюдициално по смисъла на чл.229, ал.1, т.4 от ГПК.То обаче ще бъде задължително за всички съдилища в страната по силата на изричния текст на чл.633 от ГПК, а тази задължителност произтича от основните функции на производството по преюдициални запитвания, предвидено в член 19, параграф 3, буква „б“ от Договора за Европейския съюз и в член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз, а именно: да гарантира еднаквото тълкуване и прилагане на общностното право в рамките на Европейския съюз.

Подчинявайки се на тези цели, в нашия процесуален закон са предвидени разпоредби, регламентиращи отправянето на преюдициално запитване и отражението му върху хода на производството, в частност - неговото спиране до произнасяне на СЕС.Тези разпоредби са специални по отношение на общия ред за спиране, предвиден в нормата на чл.229, ал.1 от ГПК и затова постановеното ТР №8/07.05.2014г. по т.д. №8/2013г. на ОСГТК на ВКС е неприложимо в случая.

Постановеното определение за спиране е необжалваемо на осн. чл.631, ал.1, изр. второ от ГПК.Невъзможността за инстанционен контрол на определението се отнася както за хипотезата, при която съдът спира висящо пред него дело заради преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, така и за случаите на вече отправено преюдициално запитване по сходни въпроси от друг национален съд на същата или друга държава членка - в този смисъл са Определение №452/24.10.2019г. по ч.гр.д. №3759/19г., ВКС, III г.о.; Определение №440/14.10.2019г. по ч.т.д. №2001/19г., ВКС, I т.о.; Определение №587/24.09.2019г. по ч.т.д. №2075/19 г., ВКС, II т.о. и др. /въпреки, че с други актове на ВКС подобни частни жалби са били разгледани по същество и са потвърдени определенията за спиране - в този смисъл са Определение №444/11.10.2019г. по ч.гр.д. №3621/19г., ВКС, IV г.о. и Определение №453/23.10.2019г. по ч.т.д. №2345/19 г., ВКС, I т. о./.

Настоящият състав, приемайки тълкуването на нормата на чл.631, ал.1, изр.2 от ГПК, дадено с първата група определения на ВКС, намира, че частната жалба е недопустима като насочена против неподлежащ на обжалване съдебен акт, поради което и настоящото производство се явява недопустимо и следва да бъде прекратено. Искането на въззиваемите за присъждане на разноси за настоящото частно производство се явява неоснователно. Същото не е такова, приключващо производството по съществото на повдигнатия между страните спор /предявения иск по ЗПКОНПИ/, предвид което и съдът приема, че сторените разноси - заплатено в брой адв. възнаграждение в общ размер от 450лв. /по 150лв. за всеки от въззиваемите/ по договор за правна защита и съдействие от 13.12.2019г. страните следва да претендират в производството, приключващо по същество повдигнатия спор и да се присъдят съобразно крайния му изход.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА производството по ч.гр.д.№1/20г. по описа на ВАпС, гр.о.

Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от съобщаването му на страните с частна жалба пред Върховен касационен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: